Ч. 267. Неділя 11 грудня (28 падолиста) 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудня.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскоі“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К—·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Справи парляментарні. — З палати послів.— Проґрамова бесіда президента Тафта.

Коло польске відбуло в середу засідане, на котрім на внесене пос. Копичиньского висказано подяку презесови п. Ґломбиньскому за его бесіду, виголошену оногди на засіданю палати послів. Відтак п. міністер для Галичини др. Дулемба здавав справу о стані реґуляциї рік. По дискусиї, яку признано довірочною, др. Бузек предложив реферат в справі банкового предложеня.

Зелізнича комісия приймила на своім послідним засіданю резолюцию др. Віттека, висказуючу жаль, що комісиї не дано на час нагоди до нарад над установленим правительством підвисшеня тариф на Полудневій зелізници. Комісия в резолюциї взиває правительство, аби зменшило той новий тягар, наложений на населене.

Ширший комітет молодоческой партиї відбув передвчера засідане при участи 171 членів. Предсідатель п. Скарда згадав о 50 роковинах уродин п. Крамаржа, а пп. Форшт, Челяковский і Кернер реферували о справах, які станут на порядку дневнім нарад угодової конференциї. Предсідатель ческого клюбу п. Фідлер, обговорюючи вибір предсідателя, підніс, що той вибір не причинив ніяких ріжниць між ним а п. Крамаржем. Вкінци ухвалено одноголосно вотум довірия для посла Фідлера.

В палаті послів вела ся вчера дальша дискусия над продовженєм привілею австро-угорского банку. По п. Голім промовляв др. К. Левицкий. Заявив, що Русини беруть предложене лише зі становища економічного, а не з партийно-політичного.

Угорщина хотіла при тій нагоді вимусити політичні уступки. Єсть заслугою австрийских народів, що та угорска небезпечність вістала усунена. Виплати в готівці спричинили би тілько підвисшене стопи процентової і лежать в інтересі біржи і великих фінансїстів, а шкідно відбились би на торговли, промислї і рільництві. Русини висказують вдоволене з удержаня банкової спільности. Лише що до постанов артикулу V підносить бесідник сумніви, бо він криє в собі небезпечність заведеня виплат в готівці без ухвал парляменту. Тому Русини будуть поборювати ухвалене того артикулу.

В імени Кола польского промовляв пос. Бузек і заявив, що Коло польске бачить в предложеню богато сторін добрих, але й богато злих. Великим успіхом є задержане спільности банку і спільности валюти. Але справа виплат в готівці не є в предложеню добре пояснена і тому конечні тут поясненя правительства. Бесідник витає з вдоволенєм заповіджене помножене філій австро-угорского банку, особливо в Галичині, де від вісімдесятих років не відкрито ані одної нової філії. Просив, аби в інтересі рільництва банк увзгляднял більше малі векслї як великі. Остаточно заявив, що Поляки аж по поясненях правительства будуть могли зазначити своє становище супротив предложеня.

Промовляло ще кількох бесідників, котрі домагали ся деяких пояснень і засідане замкнено пізним вечером, назначуючи слідуюче на нині 11 год. рано.

Дня 6 с. м. приймив північно американьский конґерс в Вашинґтоні проґрамову бесіду президента Тафта. Тафт порушив насамперед справу законів против трестів і заповів, що коли би дотеперішні приписи що до обмежуваня трестів показали ся недостаточними, то він постарає ся, аби видано нові закони.

О відносинах з заграницею сказав Тафт, що Сполучені Держави остають і на дальше

ПОШУКУВАЧІ СКАРБІВ.

З американьского житя — А. Раймера.

Лодка підпливала тепер до берега. Залив отвирав ся широко, а прогалина в підводних скалах вкритих білою піною показувала, де впадала мала ріка до моря; густійша і темнійша зелень пралїса сповіщала біг еї подальшим узбічем горбів. Лїс доходив тут аж до самого побережа. Далеко по другім боці підпимали ся гори, мрачні мов хмари, подібні до филь, що нараз замерзли. Море було спокійне, хиба що лиш ледви що слїд то піднимало ся то опадало. Небо ясніло від жари сонця. Один з тих обох мужчин, що сиділи в лодці, перестав робити веслом.

— То мусить десь оттут бути — сказав він.

Виймив весло з води і показав витягненою рукою на беріг. Другий мужчина, що сидів на переднім кінци лодки, споглядав бистрим оком на край. Він держав якийсь острий лист паперу на колінах.

— Ходи сюди, Евансе, і придиви ся сему — сказав він.

Оба мужчини говорили тихим голосом до себе, а уста їх були тверді і сухі. Мужчина, що звав ся Еванс, пішов вздовж лодки, аж міг подивити ся понад плече свого товариша.

Папір той виглядав мов би якась велика мапа, але зімнена і трохи витерта через то, що була богато разів складана. Мужчина той притулював до купи два віддерті від себе кусники. Можна було добачити на них, хоч досить невиразно, зроблені мов би олївцем тоті лінії, що означали залив.

— Ось тут —казав Еванс— єсть підводна скала, а тут залив — і він посунув по тім місци великим пальцем.

— А отся крива, покручена лінія то ріка, що преці так ясно як на долони, а отся зьвіздка то тото місце.

— Видиш отсю точковану лінію — сказав на то той чоловік, що держав лінію—то проста лінія і іде від заливу аж до громадки пальмових дерев. Зьвізда якраз там, де ріка еї перетинає.

— Дивна річ — відозвав ся Еванс по хвили.—Що можуть означати отсі малі значки тут? Ціле то виглядає мов би якийсь плян дому чи щось такого, але до чого отсі малі черточки? Я не годен відгадати! А що то за письмо?

— Хіньске — відповів мужчина з картою.

— Розуміє ся! То був преці Хінець — сказав Еванс.

— Они всї були Хінці — сказав мужчина з картою.

Оба замовкли на хвильку і через кілька мінут споглядали на край, підчас коли лодка посувала ся поволи наперед. Відтак кинув Еванс оком на весло.

— Тепер на тебе черга — відозвав ся він.

Єго товариш зложив поволи той якийсь папір, сховав его до кишені, перейшов осторожно попри Еванса і взяв ся веслувати. Рухи его були вже утомлені як у того чоловіка, котрого вже сили опускають.

Еванс прижмурив трохи очи і дивив ся на ту запінену воду, що підпливала щораз близше від підводної скали. Воздух був такий розпалений як колиб в якімсь горнї, бо сонце стануло якраз на полудне. Хоч і як були вже близько до скарбу, котрого їм так дуже забагло ся, то все-таки не відчував він тої радости, як то було спершу; їдучи цілу ніч лодкою, намучив ся страшенно і не мав навіть чим покріпити ся, бо не везли з собою ніякої поживи і єму — як сказав — вже й відхотіло ся скарбів.

Старав ся сам себе розважати і почав думати о тих штабах золота, про котрі єму говорив Хінець, але й сї гадки якось не хотіли его брати ся і єму заєдно приходила на гадку ріка з солодкою водою, бо єму вже так було висихло в горлї і роті, що ледви ще міг губами рушати. Тепер було вже чути ритмічний шум филь, що били об скалу а для его уха був то милий звук. Вода зачала сильнійше бити ся об лодку а весло гребло по ній одностайно. Він ніби задрімав.

Ще видів виразно лежачий перед ними остров-а все-таки дїйстність і сон зачали якось дивно сплывати ся разом. І знов привиділа ся єму вчерашна ніч, коли то він і Гукер відкрили тайну Хінця, видів ті дерева, на котрі присьвічував місяць, ту ватру, що блимала малою полуминию і чорні фіґури тих трох Хінців, на котрих з одного боку присьвічував місяць а з

в приязни і добрім порозуміню зі всіми державами.

Завдяки рішеню мирового трибуналу в Газі що до риболовлї на водах Нової Фунляндиї полагоджено спір між Анґлїєю і Сполученими Державами, який тревав 90 лїт і був жерелом безнастанних прикростий для обох країв, котрі впрочім щиро бажають як найлїпшого і найприязнїйшого обопільного пожитя між собою.

Також зі щирим вдоволенєм згадав Тафт о рішеню трибуналу в справі венесцуельскій, тим більше, що то рішенє управильнило цїлий ряд справ для Сполучених Держав дуже важних.

Дальше згадав про договори заключені з Анґлїєю і Канадою та про проєкт міжнародної позички на будову зелїзницї в Манджурії. Вибудованя тої зелїзницї вирекли ся як Росия так і Японія з причини технічних трудностий а Сполучені Ддержави пiдняли ся тої будови, аби піднести добробит в Хінах без нарушеня їх самостійности.

З полудневою Америкою стоять Сполучені Держав в як найлїпших відносинах.

Обговоривши відтак справи економічні, перейшов до буджету на р. 1911. Видатки прелїміновано в сумі 630 мілїонів долярів, а доходи на 680 мілїонів, так що полишилась би надвижка в квоті 50 мілїонів. Однако та надвижка буде в цїлости ужита на дальшу будову каналу панамского і на укріплене єго. Канал буде готовий дня 1. січня 1915 р., а кошти будови єго винесуть прелїміновану квоту 375 мілїонів долярів.

Вкінци поручає реформу судівництва на спосіб анґлїйский і виступає против дальших улекшень для еміґрантів до Нового Йорку.

Як з Нового Йорку доносять, проґраму Тафта принято у всіх кругах досить холодно, закидають єму недостачу полїтичної провідної гадки. Круги фінансові невдоволені заповідженими острійшими виступами правительства против трестів.

Новинки.

Львів, дня 10-го грудня 1910.

— Є. Е. п. Намістник др. Михаіл Бобржиньский виїхав вчера до Бержанова на похорон бл. п. Кароля Чеча і вертає нинї назад до Львова.

— Санкционоване закона. Є. В. Цісар санкциоовав закон ухвалений галицким соймом в справі прилученя громади Скала, борщівского повіта до тих громад, для котрих обовязує ординация виборча з 3 липня 1896 Дн. з. д. ч. 51.

— Іменованя. П. Намістник іменував канцелїста суд. Вікт. Савицкого і підофіц. краєв. обор. Ів. Войтовича канцелїстами полїциї в статї дирекциї полїциї у Львові. — Міністерство торговлї надало старшому контрольорови почтовому у Львові 2. Волод. Богушови посаду старш. управителя почт. в урядї почт. ч. 7. у Львові.

— Утруднене іміґрациї до Канади. Канадийске правительство розпорядило, що іміґранти, які приїзджають до Канади в місяцях грудни, січни, лютім і марті, мають мати зі собою найменше 50 долярів готівки. Коли іміґрант їде до свояків або на місце запевненої роботи, то не мусить мати повисше поданої суми. Правительство підвисшило суму в попередної зими з 25 на 50 долярів тому, що більші канадийскі міста зимою мають немало клопоту з іміґрантами, що приїхали без цента і місто звичайно дає тимчасове удержане. Сегорічну іміґрацию до Канади обчисляють на 300 тисяч душ.

— Андрїівскі вечерницї у Львові уряджує тов. Жіноча Громада в великій сали Народного Дому дня 13 грудня с. р. ві второк о год. 8 вечер. В проґраму входить: 1) Відчит дра Щурата про андрїівскі звичаї народні. 2) Концерт, на котрий складають ся хор тов. „Бандурист", жіночий терцет: „Царівна Імла" Людкевича, дует п. Пороховняківної і п. дра Волошина, сольо скрипкове п. Слоневскої, сольо барітонове п. Гарасевича: орхестра тов. ім. Лисенка. По концерті виголосить п. Боцюрків свій найновійший монольоґ, почім слїдують товариські забави. Буфет у власнім зарядї. Вступ на салю 2 К, для академиків 1 К.

— Лїцитация. Дня 20 грудня с. р. о год. 9 відбуде ся в магазинах товарових стациї Тернопіль публична лїцитация невідобраних товарів як: горівка, цукор, кава, мило, сьвічки, товари блаватнї, сукна, черевики, шкіра, пера, зелїза і знаряди рільничі.

— Репертуар українського людового театру у Львові. Саля „Гвязди", ул. Францішканьска 7. Музика почтова.

В суботу, 10 грудня с. р. о годині 8 вечер „Чорноморці", оперета в 3 діях М. Старицкого, музика Лисенка.

В недїлю, 11 грудня с. р. о год. 7 вечер „Пошились в дурні", оперета в 3 діях М. Кропивницкого.

В понедїлок, 19 грудня с. р. о год. 7·30 вечер „Трійка гільтаїв", комедия в 5 діях Нестроя.

Білети по цїнї від 40 с. до 1 К 80 с. можна раньше набувати (з виїмком недїлї і сьвят) в книгарні ім. Шевченка а все на годину перед початком вистави при касї театру.

— Дрібні вісти. В Дашаві заводить ся з д. 16 с. м. складницю почтову зі звичайним кругом діляня. Дашева належить до округа доручень уряду почтового Гельзендорф-Комарно. — На шляху Ходорів - Підвисоке заведено з днем 8 с. м. знову загальний рух. — До помешканя п. Радюка при ул. Пілїховского добули ся злодїї і вкрали ріжні річи на суму 600 К. — З Ченстохови доносять, що о. Вавиля Олесїньского мимо того, що він зложив кавцию в сумі 3000 рублїв, стереже при вході до монастиря стражник полїцийний, перебраний по цивільному. Власти судові зажадали від властий адмінїстрацийних інформациї, чи Базиль Олесїньский не був вже коли ставлений перед суд і чи не був караний. — В Любачеві арештовано Янкля Альтмана і відставлено до вязниці львівского суду карного. Слїдство виказало, що Альтман належав також до тої спілки, котра з о. Полошиновичем допустила ся великого обманьства на шкоду Осолїньских.

Господарство, промисл і торговля.

— Господарско-садівничий курс в Милованю. Дня 5 грудня с. р. отворено в Милованю другий з черги господарско-садівничий курс, уладжений заходами Товариства „Просьвіта". Всїх участників зголосило ся було 37, але 5. грудня явило ся мабуть з причини заметелий лиш 27.

О годині 9. відправив місцевий о. парох і куратор заведеня о. Микола Бачиньский торжественну Службу Божу, на якій сьпівав дуже гарно хор читальні „Просьвіта". Всї уче-

---

другого падало червонаве сьвітло ватри. Та й чув, як они розмавляли поперекручуваною анґлїйскою мовою, бо они походили з ріжних провінций. Гукер перший звернув увагу на їх розмову і казав єму підслухувати.

Часть розмови розніс вітер, другої части не могли таки зовсім зрозуміти. Могли лиш тілько довідати ся, що якесь судно, котре повне скарбів вертало з Филипиньских островів, застрягло між скалами а залога, що по части з голоду вигинула, завела ще якусь колотнечу між собою. Остаточно тоті три Хінцї взяли їх лодки і від того часу вже не було нічого чувати про ту залогу. Отсе була основа тої розмови.

Відтак один з тих Хінців, іменем Чанґ-ґі, розповідав дальше, як то він лише що недавно ідучи вздовж берега, попав случайно на скарб укритий перед 200 лїтами і втік зі свого судна. Відтак серед безконечних трудів закопав він то золото в иншім місци, не глубоко але безпечно. Клав велику вагу на ту безпечність, бо то була єго тайна. Але тепер треба єму помочи, щоби він міг туди вернути і скарб той знов викопати. Нараз зашелестів якийсь папір і голоси притихли.

Красна істория для ушний наших двох Анґлїйців, що в борбі житя зійшли також на таких, як ті, котрих корабель розбив ся. Еванс не міг оперти ся покусї. В снї пригадала ся єму тота хвиля, коли він зловив Хінця Чанґ-ґі за горло. Житє Хінця не було для него так сьвяте як житє Европейця. Хитре, мале лице Чанґ-ґі, насамперед розлючене і скажене подобало на ту гадину, що наставила ся до когось, але відтак показало ся перепуджене, зрадливе і набрало в снї Еванса якогось пригноблюючого виразу. Накінець Чанґ-ґі вишкірив зуби якось так страшно, що аж годі було то поняти. І нараз цїла справа — як то иноді в снї буває — зачала робити ся дуже неприятною. Чанґ-ґі плів щось незрозумілого і зачав єму грозити. Еванс видів в снї купи і купи золота а перед ними Хінця Чанґ-ґі, як він з ним боров ся і не хотів допустити до скарбів.

Він вхопив Чанґ-ґі за горло. Який-же то великий був той жовтий хлопчиско і як він боронив ся та як шкірив зуби! Здавало ся, що він росте щораз висше і висше!

Аж ось поблискуюча купа золота перемінила ся в розпалене горно і якийсь величезний чортяка, аж на диво так подібний до Чанґ-ґі, лиш з довгим чорним хвостом зачав пхати єму розжарене вуглє до рота. Оно страшно попекло єму рот! А якийсь другий чорт кликав єго по імени: Евансе, Евансе! Ти, дурачиско, чого ти спиш!

А може то Гукер так єго кликав? Еванс пробудив ся. Тамтой другий показав на беріг.

А ось тоті три пальми. Коли тут в заливі висядемо, і аж до них дійдемо, мусимо борше зайти на місце, скоро дійдемо аж до закруту ріки.

Тепер могли вже виразнїйше видіти, як поблискувала ріка. На вид єї Еванс аж піби віджив.

— Гони чоловіче — відозвав ся він — а нї, то Біґми, буду мусів напити ся води з моря!

Він гриз собі руку і дивив ся стовпом на сріблисту смугу межи скалами а морским хмизом.

Нараз майже приказуючи відозвав ся до Гукера:

— Дай сюди весло!

Они доплили до устя ріки. Поплили ще кусень дороги в гору а Еванс набрав трохи води в жменю, покоштував єї і виляв знову.

— Вже уйде — сказав він і оба зачали хапчиво пити.

— Пек сему! — відозвав ся нараз Еванс. — Так то дуже поволеньки!

По сих словах нахилив ся він далеко поза передний конець лодки і почав ловити воду таки губами. Нараз перестали пити а кермуючи лодкою в залив, причалили до берега корчами, що звисали над водою, і вийшли на беріг. Відтак витягли легку лодку далеко на беріг і пішли дальше в ту сторону, де росли пальми, аж дійшли до них і побачили залив в рівній лїнїї з ними.

Далеко понад найвисші вершки праліса підносили ті королеви трав — як то їх назвале якийсь індийский поет — свої листисті голови, мило і маєстатично заразом на величезних пнях, представляючи образ повен поважности і поваги. Ледви на дві стопи грубі піднимали ся ті білі мов сніг і гладонькі як би з металю вилиті стовпи простісенько до неба а в горі колисали ся на них делїкатно вирізані китиці і то піднимали ся гордо в гору, то знов поважно клонили ся в долину. Тота смараґдова зелень того гордого а все-таки хорошого зводу, осьвітленого сьвітлом сонця, тоті делїкатні покручені листочки, що виднїли ся на синім тлї неба мов легенько уткана сітка то все представляло чаруючий вид.

(Конець буде).

ники разом з учительским збором та відпоручником Головного Виділу Тов. „Просьвіти“ о. Т. Лежогубским, вислухали Служби Божої а відтак разом удали ся до „двора“, власности Тов. „Просьвіта“, де буде відбувати ся курс. Вхід до викладової салї і саму салю прибрано гарно зеленю та хоруговками в народних красках. Саля, обвішена образами та стінними мапами, робила дуже приємне вражінє. Участники курсу зібрали ся в сали. Се виключно молоді люди в віці від літ сімнайцять до двайцять кілька. Між ними двох є покінченими кількома клясами ґімназияльними. Всї прочі селяни, деякі навіть з дуже віддалених повітів як: з брідского, підгаєцкого, самбірского і инших. Лиця інтелїґентні, на яких слїдно заінтересованє.

Перший промовив куратор заведеня о. Бачиньский а витаючи учеників, зазначив велику вагу господарского курсу в нашій економічній роботі та заохочував їх до щирої працї і безвзглядного виконуваня всїх тих робіт, які завдавати їм будуть учителї.

Бесїдник звернув їх увагу також і на то, що не лиш они самі мають користати з тих наук, але знанє, яке здобудуть на курсі, мають ширити між своїми братами і сим способом вдячити ся товариству „Просьвіта“, яке не щадить коштів та заходів, щоби серед нашого народа піднести господарство та поставити его на тій висоті, на якій оно стоїть у инших народів.

По тім промовив відпоручник Головного Виділу о. Т. Лежогубский. Довголїтний занепад господарства та промислу серед руского народу, порівнав бесїдник з тяжкою скалою, що привалила рідну ниву. Не міг еї усунути руский нарід, аж доки в щілину скали не кинув зерна твердого дерева, що своїм корінєм розсадило еї. Сим зерном то просьвіта. Згадавши, в який спосіб Товариство „Просьвіта“ давнїйшими роками ширило просьвіту в народі, говорив бесїдник дальше: Два роки тому назад зробила „Просьвіта“ великий крок наперед, основуючи в Милованю, набутім завдяки щедрости митрополита ґр. А. Шептицкого, огородничо-садівниче заведенє, в якім рік річно будуть відбувати ся зимові господарскі курси голоено для наших сїльских господарів. На сих курсах має навчити ся наш чоловік, що треба робити, щоби з кусника землї добути в четверо більше доходу як доси, щоби у своїм садї виплекати овочі, що могли би видержати конкуренцию з овочами заграничними і сим способом заробити міліони. Коли сего навчить ся наш народ, тодї стане своїм власним паном і здобуде права, які ему належать ся по Божому та людскому закону.

Наконець промовив ще директор заведеня п. Думка. В своїй промові завізвав учасників до працї, зазначуючи, що сї науки, які подавати будуть пп. учителї на курсі, се висліди довголїтних праць фахових людий, оперті на досьвідї. Щоби участники могли скористати як найбільше, мусять піддати ся приписам, які обовязують всїх без вимки. Відтак відчитав правила шкільні та зазначив, що переступленє правил може потягнути за собою навіть виключенє.

Отворенє курсу закінчено співами хору місцевої читальнї. Додати тут потреба, що крім директора заведеня п. Думки, одного із найздібнїйших наших аґрономів, учать на курсі п. Горидло, укінчений аґроном і вандрівний учитель господарства при товаристві „Просьвіта“. Огородництво учить п. Франчак, фаховий огородник в милованьскім заведеню садівничім а збір учительский доповняє п. Магаляс, котрий викладає історию, ґеоґрафію, пожарництво і инші предмети потрібні до загального образованя. Крім тих учить ще о. Бачиньский релїгії і дещо з астрономії та практичного господарства.

Телеґрами.

Відень 10 грудня. Палата послів. На початку засїданя відповідав міністер просьвіти на інтерпеляциї а відтак приступлено до дальшої дискусиї в першім читаню закона банкового. Міністер Білїньский відповідав на виводи поодиноких бесїдників. Опісля промавляв пос. Кольшер.

Петербург 10 грудня. Комісия шкільна приняла поправку епископа Евгенія, що католикам Руснинам і Білорусинам наука релїгії має викладати ся по росийски. Против того виступили Вонсович і Гарусевич.

Петербург 10 грудня. Вчера вибух огонь в австрийско-російскій фабрицї серати. Один робітник згинув, а один єсть тяжко зранений.

Льондон 10 грудня. При нагоді виборів прийшло вчера в Бельфастї до бурливих подій. Богато осіб поранено, стріляно кілька разів з револьверів. — Льойд Джордж заявив на зборах, що правительство має добру і сильну більшість і що Бальфур наплів дурниць, говорячи мов би за кілька місяців мали відбути ся нові вибори.

Льондон 10 грудня. До 1 год. в ночи був знаний слїдуючий вислїд виборів: 163 лїбералів, 209 унионістів, 29 з партиї працї, 54 приклонників Редмонда, 5 приклонників О'Бріена. Між вибраними єсть перший льорд адміралїциї.

Лїсбона 10 грудня. Арештовано тут під закидом надужитя власти урядової і спроневіреня бувшого ґенерального скарбника міністерства скарбу Гомезад.

Цїна збіжа у Львові.

дня 9-го грудня:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	10·80	до 11·—
Жито	7·20	„ 7·40
Овес	7·50	„ 7·70
Ячмінь пашний	7·30	„ 7·50
Ячмінь броварний	7·50	„ 8·50
Ріпак	—·—	„ —·—
Льнянка	—·—	„ —·—
Горох до вареня	9·—	„ 13·—
Вика	7·80	„ 8·20
Бобик	7·50	„ 7·70
Гречка	—·—	„ —·—
Кукурудза нова	—·—	„ —·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„ —·—
Конюшина червона	65·—	„ 80·—
Конюшина біла	90·—	„110·—
Конюшина шведска	65·—	„ 75·—
Тимотка	36·—	„ 39·—

Надіслане.

— Домашна кухня. (Як варити і печи?) Зладила Леонтина Лучаківска. Львів 1910. Накладом Миколи Заячківского. З друкарнї Івана Айхельберґера, Львів, Ринок ч. 10. — Цїна одного примірника 1 К 50 с.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1910 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від 6·00 вечером до 5·59 рано суть означені підчеркненєм чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: 2·30, 8·55, 1·15, 1·30, 8·40, 7·27 10·10, 5·45, 10·05.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, 2·15, 5·40, 10·30.
З Черновець: 12·20, 5·45*), 8·05, 10·21**, 2·05, 5·53, 6·35, 9·50.
*) Із Станиславова. **) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·28, 11·45, 4·25, 7·41, 10·19*), 11·02
*) Від 19/6 до 11/9 в недїлї і р. сьвята.
З Самбора: 8·00, 9·58, 2·00, 9·00.
З Сокаля: 7·32, 1·20, 8·00.
З Яворова: 8·15, 5·00
З Підгаєць: 11·15, 9·58.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, 2·00, 5·17, 10·13.
З Підгаєць: 10·54, 9·44.
З Винник: 6·29, 7·26, 11·55*).
*) Лиш в середу і суботу.

На Личаків:

З Підгаєць: 10·36, 9·27.
З Винник: 7·08, 6·11, 11·38 *).
*) Лиш в середу і суботу.

Відходять зі Львова

з головного дворця:

До Кракова: 12·45, 3·55, 6·04, 8·25, 8·40, 2·45, 3·15, 6·55, 7·45, 11·15.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, 2·18, 8·10, 11·10, 11·32.
До Черновець: 2·50, 6·10, 9·10, 9·35, 2·23, 10·36, 2·52 *), 5·59 **).
*) До Станиславова. **) До Коломиї.
До Стрия: 7·30, 10·15, 6·50, 11·25, 1·45.
До Самбора: 6·00, 9·05, 3·40, 10·40.
До Сокаля: 7·34, 2·30, 7·10, 11·35 *).
*) До Рави рускої лиш в недїлю.
До Яворова: 8·20, 6·30.
До Підгаєць: 5·58, 6·16

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·35, 11·00, 2·31, 8·33, 11·32.
До Підгаєць: 6·12, 6·30.
До Винник: 1·30, 10·30 *).
*) Лиш в середу і суботу.

З Личакова:

До Підгаєць: 6·31, 6·50.
До Винник: 1·49, 10·54 *).
*) Лиш в середу і суботу.

За редакцію відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарні В. Лозиньского, (під зарядом І. Недопада) у Львові. Телефона ч 527.